

Баневич М. Ю.

група мСОАМ-11

Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка)

Науковий керівник – канд. пед. наук, доцент Серняк О. М.

PSYCHOLINGUISTIC FEATURES OF TEACHING WRITING AS A TYPE OF FOREIGN LANGUAGE COMMUNICATION

Writing is an important component of communicative competence that reveals students' skills in reflecting thoughts on paper. From the point of view of psychology, written speech is a difficult and varied concept. The mental organization of writing is quite complex. The multilevel structure of the writing process is provided by the activities of a number of analyzers responsible for the psychophysiological basis of writing, the corresponding functions of acoustic, optical, kinesthetic, kinetic, spatial and other analyzers.

The purpose of our research is the investigation of specific psycholinguistic features and mechanisms of writing as a psycholinguistic phenomenon and language skill. In particular we are going to analyze the stages of writing, and to explore the psychological prerequisites of teaching writing.

Hedge T. determines the meaning of the concept of “writing” as a “way of forming and formulating thoughts which is based on the use of linguistic signs, fixed in our brain in the form of visual and motor images, acting in conjunction with auditory and speech-motor. The psycholinguistic basis of writing is the creation of visual and graphic imprints of language signs and the development of the mechanism of the writing hand” [5, p. 72].

The psychological structure of writing is quite complex. Erokhina E.L. claims that “written speech is formed in advance in thought and involves a large number of mental actions and operations. The process begins with internal speech, with the preparation of the program of future utterances. It involves the mental activity of selecting lexical items, organizing them into grammatical sentences, and combining these structures into large segments of speech – paragraphs – to identify logical connections between individual thoughts. This process consists of internal pronunciation and fixation of mentally prepared material on paper, which requires automatic operation of sound-graphic associations” [2, p. 86].

According to Skliarenko N.K. in the early stages of mastering writing, each of its individual operations is an isolated, conscious action. “Writing a word involves a number of tasks: to highlight the sound, mark it with the appropriate letter, memorize it and write. As writing skills develop, its psychological structure changes. Individual operations are automated, combined and transformed into integrated sensorimotor skills that provide complex activities – written speech” [4, p. 61].

Hence, in his/her intention to teach their students to write, a teacher of EFL takes into consideration that the first and main component of the writing process is the sound analysis of the word, which involves the ability of the student to distinguish individual sounds from the sound of words and turn them into stable phonemes. The second component that is part of the writing process is the operation of correlating by the writer each sound selected from the word with the corresponding letter. Finally, the third component is the decoding of the graphic image of the letters, which are realized through a set of successive hand movements of the writer.

Nikolaeva S.Yu. determines the psychophysiological basis of language and speech processes as the joint work of auditory and speech analyzers. Based on this, a full analysis of the sound of words requires the participation of kinesthetic mechanisms. In addition, word analysis involves the operation of establishing the sound composition of the word and the sequence of sounds in the word. At the same time, “the selected sounds must be stored in short-term memory. Only then can the sound extracted from the word and refined be re-encoded into a letter. In this part of the act of writing involves the process of visual perception and perception of space” [1, p. 147].

According to the concept of Luria A. R., “writing as a type of speech activity includes a number of levels or phases. The psychological level includes a number of links through which written activity is realized. They provide "technical" implementation of the writing process, including the process of sound discrimination, word analysis, the ability to distinguish stable phonemes. which makes it possible to establish a sequence in the writing of letters in the word. These processes, in turn, are provided by the mechanism of auditory memory” [3, p. 32].

At the optical-motor level there are complex processes of transcription from one language code to another: from sound to letter, from letter to a complex of subtle hand movements, ie the corresponding spelling of each letter.

The teacher of EFL realizes that the transcription of sound into letters when writing is a very complex process. It should be borne in mind that the relationship between sound and letter, between phoneme and grapheme is quite complex. This whole series involves the translation of the same sound into a number of different forms of its manifestation – in motor, optical images [4, p. 14].

The transition from one level to another is possible only through the interaction of a number of analyzers in the brain of the student. Complex interaction, the unity of these levels and provides writing speed and accuracy of perception of signs, and adequate understanding of the meaning of these signs. For the implementation of writing skills it is necessary to form in students the generalized representations of the sounds of this language system and at the same time to develop stable connections of sounds and letters that denote these sounds. It is also necessary for the student to have in their memory generalized and stable images-standards of phonemes as well as generalized and stable "standards" of graphs denoting the corresponding phonemes.

Experimental studies have shown that the process of forming writing skills in foreign language requires such psychological prerequisites as “forming the spatial perception and ideas (visual-spatial, somato-spatial); sensations of body in space, as well as spatial representations of "right" and "left". A necessary condition for mastering the activity of writing is also the formation (preservation) of the motor sphere, various types of praxis (posture, dynamic, spatial, constructive); formation of optical-motor and auditory-motor coordination” [2, p. 39].

The next necessary condition for mastering the activity of writing is forming the student’s abstract thinking, possible with the gradual transition from specific, subject-practical methods of action to the abstract.

No less important is the formation (preservation) of general behavior, emotional and volitional sphere, necessary for mastering complex activities of personal qualities, formation of cognitive and educational motives, skills of self-regulation and control over their own activities [5, p. 9].

Finally, the motives of written speech lie in the sphere of human intellectual activity and written skills are of utmost importance in the intellectual development of every individual. Being a conscious and arbitrary process, writing is always a contextual language, as opposed to oral speech, which is more or less situational. Written activity uses a "strategy of search of means" (lexical, syntactic, phonetic).

For its development, writing requires specific prerequisites, the implementation of intellectual operations of abstraction, the creation of visual and graphic imprints of language signs and the development of the mechanism of the writing hand.

REFERENCES

1. Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підручник для студентів класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів/ за ред. С. Ю. Ніколаєвої. Київ, 2013. 417 с.
2. Ерохіна Е. Л. Письмо как вид продуктивной речевой деятельности: учеб. / под ред. Н. А. Ипполитовой. Москва, 2008. 448 с.
3. Лурия А. Р. Лингвопсихология речевой деятельности. Москва, 2008. 94 с.

4. Скляренко Н. К. Методика формування іншомовної компетентності у техніці письма. Іноземні мови. 2012. № 2 С. 13-18.

5. Hedge T. Writing. English teaching methodology, Resource Books for Teachers. Oxford University Press, 2nd edition. 2005. 154 p.

Баркова Ю. В.

група 353

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка

Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Багацька О. В.

КОНЦЕПТ ЖІНОЧОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ: ПСИХОЛІНГВІСТИЧНЕ ПОТРАКТУВАННЯ

Однією з домінуючих тенденцій мовознавства ХХ ст. стало розширення зв'язків лінгвістики з іншими науками, зокрема, з соціологією, психологією, наслідком чого стала поява міждисциплінарних досліджень та суміжних напрямків лінгвістики – політична, екологічна лінгвістика, психолінгвістика, соціолінгвістика, лінгвокультурологія і т. д. Одним із таких міждисциплінарних шляхів розвитку лінгвістики як науки стала гендерна лінгвістика, яка є актуальним напрямком сучасного мовознавства, враховуючи гостроту гендерного питання у суспільстві. Питання гендеру та гендерних досліджень у найрізноманітніших сферах (психології, соціології, політології, юриспруденції тощо) сьогодні постійно на слуху. Цим пояснюється і активний інтерес вчених та суспільства загалом до гендерних досліджень в області лінгвістики.

В основі гендерних досліджень лежить уявлення про гендер як про набір певних характеристик, притаманних одній чи другій статі. Гендер є елементом соціальної та особистісної ідентичності людини, тож можна говорити про гендерну ідентичність, яка на сьогодні привертає все більше уваги як соціологів, психологів, так і лінгвістів.

Множинність смислів поняття ідентичності у сучасних студіях обумовлюється множинністю теоретичних парадигм його інтерпретацій. На підставі аналізу сучасних зарубіжних концепцій ідентичності можна виокремити кілька тенденцій інтерпретації феномена ідентичності:

1) визнання структурної будови ідентичності та існування її в плані суб'єктивного часу;

2) виділення двох аспектів ідентичності – особистісного і соціального – серед яких останній є первинним, оскільки онтогенетично особистісна ідентичність формується на основі вироблених у процесі соціальної категоризації понять;

3) визнання ідентичності динамічною структурою, яка нелінійно й нерівномірно розвивається впродовж життя людини;

4) розгляд ідентичності на поведінковому рівні як процесу вирішення життєво значущих проблем [1, с. 135].

У визначенні гендерної ідентичності ми дотримуємося визначення Дж. Лорбера, який визначає її як усвідомлення себе представником цієї статі, усвідомлення своєї приналежності до статі у соціальному контексті [4]. Оскільки ідентичність є гнучкою характеристикою, можна припустити, що у відповідному середовищі або за певних умов можна керувати вираженням свого «Я», що впливає на успішність комунікації. Логічним тут видається звернення до мовної особисті комунікантів.

Відповідно до мультиполярної моделі в межах однієї й тієї ж статі можуть бути представлені різні варіанти гендерної ідентичності. При цьому кожний такий варіант становить «поєднання різних властивостей і якостей, якими особистість сама характеризує свою гендерну ідентичність через гендерні уявлення про себе, гендерну самооцінку, гендерні